

غرب اهمیت بیشتری برای موضوعاتی همچون حقوق بشر، برابری جنسیتی، محیط زیست و دیگر موضوعات بین بخشی مثل توانمندسازی، تقویت توانمندی محلی، مشارکت شفافیت، رهبری و مسئولیت مشترک دارند (OECD report, 2009: 13). در این حال رهبران آفریقایی احساس می‌کنند که رویکرد چین به کمک خارجی، به شکل بسیار ساده‌تری نیازهای اقتصادی کشورشان را برآورده می‌کند. تعهدات چین در زمینه کمک خارجی و سرمایه‌گذاری مورد حمایت دولت این کشور در حوزه طرح‌های توسعه ذخایر معدنی ۴۲ درصد و در حوزه توسعه زیرساخت‌ها ۴۰ درصد بوده است. ۱۸ درصد باقی مانده نیز در ارتباط با دیگر طرح‌ها شامل بخشودگی بدهی‌ها و کمک‌های بشردوستانه بوده است. در این حال اگر به این واقعیت توجه کنیم که توسعه ذخایر و زیرساخت‌ها عموماً مکمل یکدیگر محسوب می‌شوند، می‌توان نتیجه گرفت که تمرکز چین در زمینه دسترسی به منابع طبیعی در کمک‌ها، بسیار چشمگیر بوده است (Wolf, 2013: xiv).

همان‌گونه که پیش از این اشاره شد پیوند زدن توسعه زیرساخت‌های ارتباطی و ایجاد فرصت‌های جدید تجاری برای اقتصاد چین، از اولویت‌های مهم این کشور در سال‌های اخیر بوده است. راهبرد «رفتن به خارج» که دولت چین در سال ۲۰۰۰ م. در پیش گرفت سبب ارائه ابتکارهایی از سوی پکن شده است که با برنامه کمک‌های خارجی این کشور نیز ارتباط مستقیم دارد. از جمله در این باره باید به ابتکار «یک کمربند یک راه»، ایجاد بانک توسعه زیرساخت آسیا و بانک توسعه جدید متعلق به «گروه بریکس» اشاره کرد. چین برای این ابتکارها تلاش دارد چهارچوب‌های نوینی را در زمینه همکاری اقتصادی بین‌المللی دنبال کند. همان‌گونه که اشاره شد بخش مهمی از کمک‌های خارجی چین در واقع به شکل تأمین مالی خارجی و ارائه وام برای احداث پروژه‌های زیرساختی به شرکت‌های چینی فعال در کشورهای هدف کمک خارجی ارائه می‌گردد. در همین ارتباط باید گفت بانک سرمایه‌گذاری زیرساخت آسیا (AIIB)، که چین در آن نقشی محوری ایفا می‌کند، ۱/۷ میلیارد دلار در تأمین مالی ۹ پروژه در کشورهای شریک در ابتکار